

LBRIS

We know
books

Margery Williams

Iepurașul de catifea

sau

Cum prind viață jucăriile

ilustrații de Agnes Keszeg

traducere de Andreea Stănescu

 PORTOCALA
ALBASTRĂ

Margery Williams, *The Velveteen Rabbit (or How Toys Become Real)*

Copyright © 2021 Editura Portocala Albastră, București.
Toate drepturile rezervate. Orice reproducere a acestei lucrări,
parțială sau integrală, prin orice mijloace, nu poate fi realizată
decât cu acordul explicit al editurii Portocala Albastră.

Ilustrații: Ágnes Keszeg
Traducere: Andreea Stănescu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
WILLIAMS, MARGERY

Iepurașul de catifea (sau Cum prind viață jucăriile) / Margery Williams;

il.: Ágnes Keszeg; trad.: Andreea Stănescu

– București: Portocala Albastră, 2021

ISBN: 978-606-95328-8-1

I. Keszeg, Ágnes (il.)

II. Stănescu, Andreea (trad.)

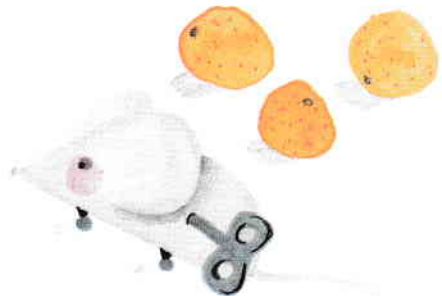
087.5

Editura Portocala Albastră

București, România

E-mail: editura@portocala-albastra.ro

Comenzi online: www.portocala-albastra.ro

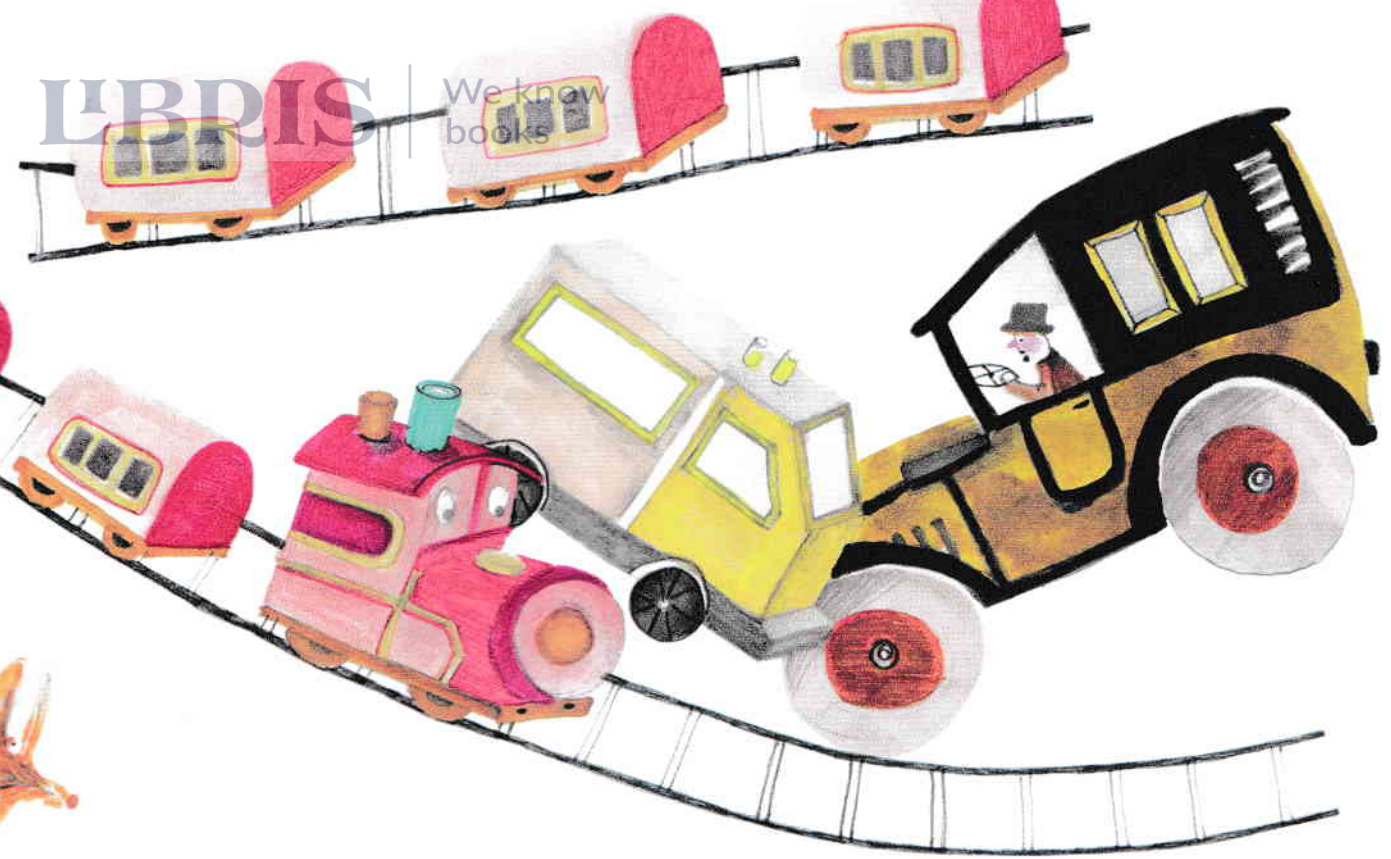
A FOST ODATĂ un iepuraș de catifea care la început era tare frumos: grăsun și bucălat, așa cum îi stă bine unui iepuraș, cu blăniță moale, cu mustăți din ață și urechi căptușite cu mătase roz. În dimineața aceea de Crăciun, cum stătea îndesat în ciorapul doldora de cadouri al Băiețelului, cu urechile ițite afară și cu o crenguță de vâsc între lăbuțe, ți-era mai mare dragul să te uiți la el.

În ciorap se mai găseau și alte lucruri minunate, de pildă nuci și portocale, o locomotivă de jucărie, migdale învelite în ciocolată și un șoricel cu cheiță, însă Iepurașul era de departe cel mai grozav.

LBRIS

We know
books

Vreme de vreo două ceasuri, Băiețelul l-a iubit ca pe nimeni altul, dar apoi au sosit în vizită Mătușile și Unchii și toată lumea a primit daruri. Foșnetul hârtiei colorate în care fuseseră împachetate frumos cadourile umpluse toată casa și, în bucuria de-a le desface, Iepurașul de catifea a fost dat uitării. Vreme îndelungată a locuit în dulapul cu jucării sau într-un colț, pe podeaua din camera Băiețelului, și nimeni nu s-a mai gândit la el. Era timid din fire și, pentru că era făcut doar din catifea, nu a cutezat să-și ridice ochii spre jucăriile mai scumpe și mai încredute. Jucăriile mecanice erau toate cu nasul pe sus și se uitau cu dispreț la celelalte. Ele aveau roțițe și arcuri, sonerii și lumini colorate și puteau să se miște singure sau să scoată tot felul de zgomote și de aceea susțineau mereu că sunt cât se poate de adevărate, întocmai ca mașinile sau trenurile sau avioanele oamenilor mari.

Un vaporeaș, pe care Băiețelul îl avea de peste doi ani și aproape i se scorojise toată vopseaua, nu pierdea nici un prilej să se laude despre cât de curajos ar fi dacă ar înfrunta vreodată o furtună și cum ar putea să ajungă până la capătul lumii, dacă ar vrea.

Iepurașul nu avea cum să pretindă că și el este o jucărie făcută după un model adevărat, pentru că nu știa că există iepurași adevărați. El credea că toți iepurașii au blăniță moale de catifea și sunt umpluți cu rumeguș, așa ca el. Un ursuleț îi spuse discret că rumegușul nu mai era la modă, așa că mai bine n-ar mai aduce vorba de el, s-ar putea face de râs, mai ales în fața jucăriilor lucioase și scumpe. Iar Timothy, un leu bătrân, care fusese sculptat cu briceagul în lemn de bunicul Băiețelului, demult, pe când era soldat,